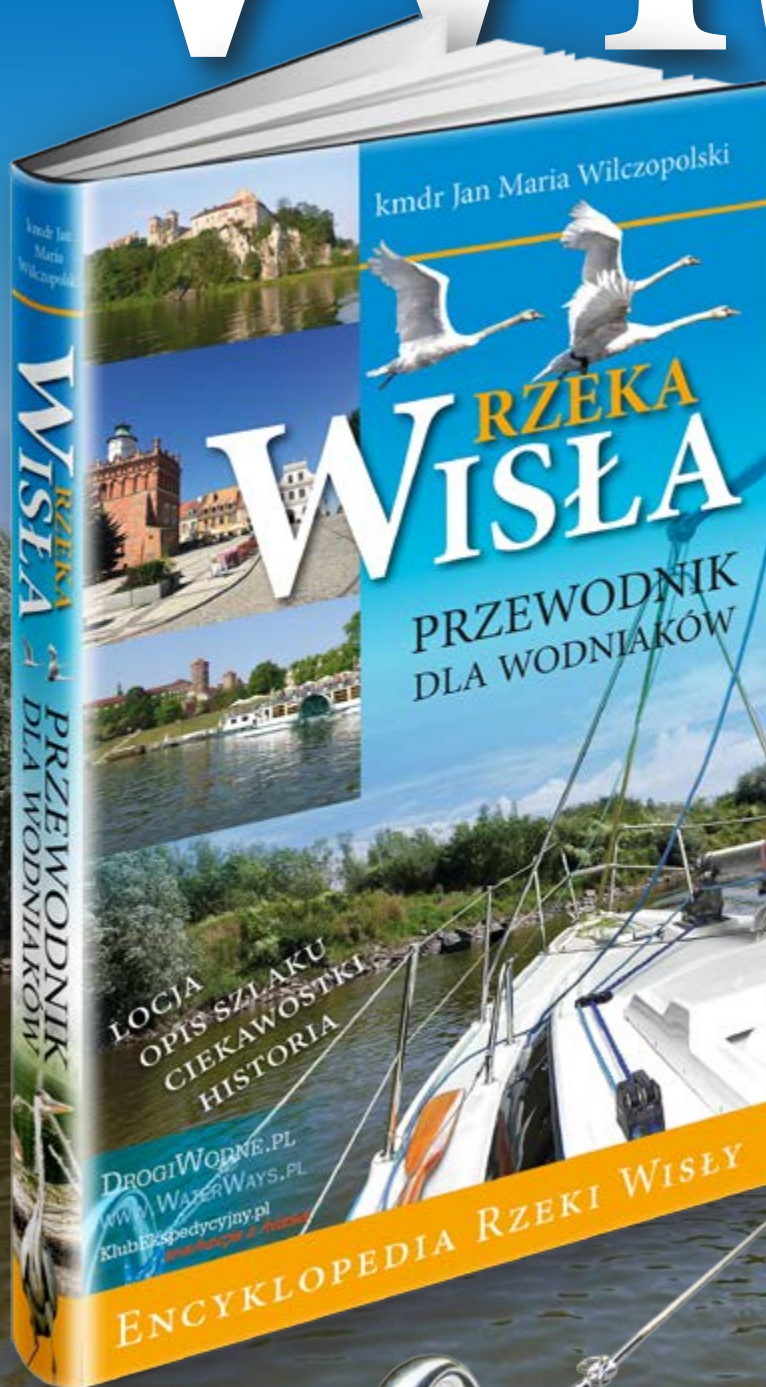

PRZEWODNIK DLA WODNIAKÓW

W RZEKA WISŁA

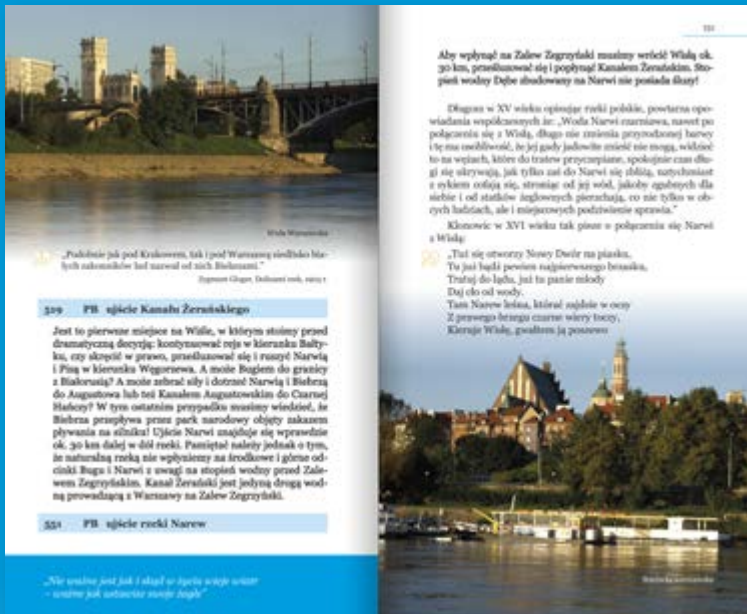
Dwie wersje książki w miękkiej oprawie:
kolorowa wersja **PREMIUM**
i wersja czarno-biała

125 x 205 mm
336 stron

ENCYKLOPEDIA RZĘKI WISŁY

Spis treści

WSTĘP	5
Polskie Drogi Wodne	9
Drogi wodne w Polsce	11
Ogólna charakterystyka z 1935 r. wg Antoniego Heinricha	11
Regres dróg wodnych w Polsce	14
Czystość dróg wodnych w Polsce	15
Wehikuł wodny na polskie rzeki	17
Kulturalny turysta wg Bronisława Jastrzębskiego z 1960 r.	18
Sprzęt	19
Ruch na polskich drogach wodnych	20
Porty, przystanie i mariny na polskich drogach wodnych	20
WISŁĄ Z KRAKOWA DO BAŁTYKU	25
Ostatnia wielka dzika rzeka Europy	27
Królestwo Wisły	27
Wisła w dawnych czasach	28
Przebieg rzeki Wisły	35
Geologia Wisły – hipoteza n/t losów Wisły w dalekiej przyszłości ..	38
Kiedy najlepiej popłynąć Wisłą?	41
Topografia Wisły wg Klonowica	42
Wisła - opis szlaku	43
Kanał Morze Północne – Bałtyk – Morze Czarne	46
Sucha słuza	54
Z falą kulminacyjną po Wiśle	59
Flisacy	61
Praca flisaków	63
Szyper statku spławowego	64
Prom w Baranowie Sandomierskim. Slipy na Wiśle	66
Złoty wiek spławu wiślanego	66
Polska spichlerzem Europy	67
Tarnobrzeg: miasto odwrócone od rzeki	68
Bociany nad Wisłą	68
Pomorszczyzna	69
Flis: nietławne oderwanie od codziennego - monotonnego życia ..	70
Król płynie Wisłą!	72
Sandomierz: śniadanie mistrzów	76
Bajkowe krajobrazy za Sandomierzem	77
Organizacja flisu	79
San - stara droga wodna	81
Królestwo Wisły	82
Błądzenie na Wiśle	82
Rzeka w żargonie flisaków	83
Grzebulki	83
Ptasi raj	84
Wyżywienie na flisie	84
Prowiant flisaków wg Klonowica	85
Wisła w dawnych czasach	89
Sprawdzian męstwa dla młodego wodniaka	95
Złoty wiek spławu wiślanego	96
Prawo rzeczne w dawnych czasach	97
Wskrzeszenie zmarłego	98
Dawne statki wiślane, ich takielunek i wyposażenie	98
Rozwój łodzi wiślanych wg Klonowica	101
Załoga statków wiślanych	103
Wyposażenie łodzi wiślanej w dawnych czasach	108
Dłubanka wg Klonowica	109
Spust do Gdańska, czyli flis (ryza) Wisłą	112
Trafik na Wiśle	114
Marina w Kazimierzu	116
Statki wiślane w dawnych czasach	117
Korab, szkuta i dubas	119
W górę rzeki	124
Dawne statki wiślane i ruch towarowy na Wiśle	126
Pilnuj swego	130
Komięga wg Klonowica	130
Investowanie w statki spławowe	131
Rafa kamienna!	132
Bezpieczeństwo żeglugi	134
Sezonowość spławu Wisłą w dawnych czasach	135
Szkuta – największy statek spławu wiślanego	138
Przygotowanie statku do żeglugi wg Klonowica	140
Napęd statków wiślanych	143
Spławiane towary wg Klonowica	143
Wyposażenie statków wiślanych wg Klonowica	145
Ryzyko i bezpieczeństwo spławu	146
Pod żaglem i bez żagla	148
Wisła i Narew	153
Korsarstwo na Wiśle	155
Obelgi Zakroczymskie	157
Most żywowy pod Czerwińskiem – największa nowinka techniczna bitwy od Grundwaldem	160
Nieszczęśliwy kolonista	163
Dubasy w bitwie pod Grunwaldem	164
Wyszogród w dawnych czasach	165
Wisłą do Płocka sto dwadzieścia lat temu	168
Trzy ostrowy – wyspy na Wiśle w dawnych czasach	173
Ziemia Dobrzyńska	176
Kępy przed Włocławkiem	179

„Później jak pod Krakowem, tak i pod Warszawą siedział hie-
lych nakłoniony lat narwał od nich Biechomzi.”
Eugeniusz Gajewski, Dłubanki rok, 1911 r.

319 **FB** ujście kanału Żerawskiego

Jest to pierwotne miejsce na Wiśle, w którym staliśmy przed
dramatyczną decyzją: kontynuować rejs w kierunku Bałty-
ku, czy skręcić w prawo, przesuwać się i ruszyć Narwią i
Pisą w kierunku Węgorzewa. A może Bogiem do granicy
z Białą Wisłą? A może zabrać siły i dotrzeć Narwią i Biebrzą
do Augustowa lub też Kanałem Augustowskiem do Czarnego
Halezy? W tym ostatnim przypadku musimy wiedzieć, że
Biebrza przepływa przez park narodowy objęty zakazem
pływania na słońcu! Ujście Narwi znajduje się naprawdę
ok. 30 km dalej w dół rzeki. Pamiętaj! należy jednak o tym,
że naturalną rzeką nie wypłyniesz na środkowe i górne od-
cinki Bugu i Narwi z uwagi na stopień wodny jezera Zale-
wa Żerawskiego. Kanał Żerawski jest jedynie drogą wod-
ną prowadzącą z Warszawy na Zalew Żegrzyński.

321 **FB** ujście rzeki Narew

„Nie widać jest jak i obłąd w lipie w tym czasie
– widać jak natężenie morze żegl.”

Aby wypłynąć na Zalew Żegrzyński musimy wrócić Wisłą ok.
30 km, przesuwając się i popłynąć Kanałem Żerawskim. Sto-
pnił wodny Dłubek obokowy na Narwi nie posiada flisy!

Długim w XV wieku opisuje trakt polski, powstana opo-
wiadań współczesnych im: „Woda Narwi czarna, narost po
porzuceniu się z Wisłą, długo nie zmienia przyrodzonej barwy
i jej nie czerni, bo jej wody jednolite, czyste nie mogą, wskazy-
wa to na wjeździe, które do traw przycierać, spokojnie czas dłu-
gi się skręcają, jak tylko zaś do Narwi się zbliży, natychmiast
z rykiem cofają się, stroniąc od jej wód, jakoby gwałtownie dla
siebie i od statków żeglarskich przestrzegają, że nie tylko w ob-
cych łodziach, ale i miejscowych podziwianie sprawia.”

Klonowicz w XVI wieku tak pisał o porzuceniu się Narwi
z Wisłą:

„Tutaj się otworzy Narew Dwór na pianie,
Tu już białe powiew najpiękniejszego białaka,
Trafaj do łagha, już tu panie młody
Buj cho od wody.
Tutaj Narew biała, białą złączył w oczy
Z pierwszego białego czarne wjezy brzozy,
Kierajże Wisła, gwałtem ją pozostaw

Ius stapolae, ius emportit	180
Krzyżacy i Ołędrzy w krainie Wiślan, Polan i Prusów	182
Statek parowy na Wiśle	185
Śwabcy pludry, wanieliki	187
Nocleg na Wiśle	188
Kępa i ostrów	190
Rozbitek	191
Przystanie i warsztaty szkutnicze na Wiśle	192
Szkutnicy wg Klonowica	192
Na kraniec świata	197
Porty wiślane	197
Spory z Zakonem o wolność żeglugi i geneza idei rzek publicznych ..	201
Prawisła nie płynęła do Bałtyku, ale do dzisiejszego Morza Północnego! ..	205
Przełom Wisły za Brdujściem	207
Od parostatków do zaniku żeglugi na Wiśle	208
Etymologia nawy Wisła	212
Święta Barbara patronką flisaków	215
Żegluga na dolnej Wiśle w dawnych czasach	217
„Chceszli mieć grzbiet prosty, czcuj góry, lasy i mosty”	226
Chrzest Flisaka	227
Mątońska Głowa	231
Węzeł wodny Biała Góra i wodna kaskada na Nogacie	232
Cypel Mątowski	233
Bój o wodę wiślaną	234
Delta Wisły	236
Pieć	241
Walka między Elblągiem a Gdańskiem o wiślaną wodę	242
Malbork – miasto nad ... Wisłą	245
Upadek żeglugi wiślanej	250
Związki wałowe	253
jus naufragii	256
Tezew wg Klonowica	262
Prusaków dzieje wg Klonowica	262
Lodowa kra na Wiśle	263
Ujścia Wisły wg Klonowica	270
Historia ujścia wód wiślanych do Bałtyku	272
Wisła Śmiała	273
Przekop	273
Jak powstała Wisła Śmiała: opowieść z XIX wieku	275
Wielkie zatopienie Żuław w 1945 r.	275
Przekop Wisły – historia	278
Przekop: zadziwiająca technologia budowy	280
Walka ze sztormem	285
Wymiana kulturalna między półdzikusami a dziećmi: czyli flisacy okiem Gdańszczan	287

Martwa Wisła	289
Ostatni postój przed Gdańskiem	291
Polski Hak – ujście Motławy	294
Polski Hak	295
Motławą z Polskiego Haka do Mariny Gdańsk na Starym Mieście	296
Kanałem Kaszubskim do Wisłoujścia, Westerplatte i na Zatokę Gdańską ..	297
Gdańsk w historii żeglugi Wiślanej	298
Shopping w Gdańsku: 12 Murzynów!	300
Port w Gdańsku za czasów Klonowica	301
Statki morskie w Gdańsku wg Klonowica	302
Handel w Gdańsku w dawnych czasach	303
Przestrogi Klonowica przed handlem morskim	304
Powrót przy sprzyjających wiatrach	306
Trel, czyli holowanie	307
Zagrożenia w drodze powrotnej	307
Szczęśliwy powrót do domu	309

Dodatek I: Prawo drogi w Polsce	310

Dodatek II: Znaki żeglugowe w Polsce	312

**Niezwykła Encyklopedia Rzeki Wisły • Precyzyjny Opis szlaku Rzeki Wisły •
Praktyczna Locja Rzeki Wisły • Precyzyjny i łatwy w użyciu Kilometraż Rzeki Wisły
Zadziwiająca Historia Rzeki Wisły • Intrygujące ciekawostki dot. Rzeki Wisły
• Praktyczne informacje dla wodniaków
• 9999 ciekawostek i informacji oraz tajemnic Rzeki Wisły**

Rzeka Wisła. Przewodnik dla wodniaków. Encyklopedia Rzeki Wisły

„Napisany z pasją przez jednego z najbardziej doświadczonych wodniaków przewodnik jest wymienioną lekturą wakacyjną oraz bardzo przydatnym narzędziem podczas każdego rejsu po Wiśle. To obowiązkowy element wyposażenia każdej barki, żaglówki i łódki pływającej Królową Polskich Rzek.

Autora tego przewodnika poznałem piętnaście lat temu, gdy pontonem płynąłem Pisą ku Narwi. Na niewielkiej bezludnej wyspie obok mojego namiotu stała wysłużona zielona pałatka komandora Wilczopolskiego. Przy herbacie do późnej nocy opowiadał mi o swoich przygodach. To On zafascynował mnie włóczęgami po polskich rzekach, jeziorach i kanałach. Teraz, wydając ten przewodnik, spłacam mój dożyłkowy dług wdzięczności za pasjonującą inspirację do niezapomnianych podróży po Polskich Drogach Wodnych.”

Tomasz Major Portal www.DrogiWodne.pl

Królestwo Wisły

Wisła nie jest prostą rzeką do nawigowania. Pełno w niej wirów obracających łódkę, katarakty skalne, lachy, wyspy, także te niewidoczne, bo zalane właśnie przez wodę i mieliżny. Prowadząc łódkę trzeba przez cały czas obserwować rzekę przez lornetkę. Cały rejs to poszukiwanie głównego nurtu, sporadycznych tyczek, najpierw zwykłych kijów zatkniętych w wodzie, potem, po ok. 300 km kolorowych tyczek na brzegach. Dopiero tuż przed Warszawą pojawia się kilkanaście bojek (na odcinku wielu kilometrów). Wisła to rzeka wymagająca ogromnej uwagi i koncentracji. Główny nurt prawie nigdy nie idzie środkiem rzeki. Z reguły odbija się od jednego brzegu do drugiego. Pełno w nim niespodzianek: konarów drzew, mieliżni. Na całym odcinku pełno czapli siwych, kormoranów, kilka razy dziennie pojawia się tuż przed łódką orzeł bielik i czarny bociek. Wisła jest zieloną rzeką. Na tysiącu kilometrach bujnej soczystej zieleni największa infrastruktura to sporadyczne promy. Miasta są na pierwszym odcinku odwrócone od rzeki. Żadne nie ma spotykanego w takich miejscach „waterfrontu”, promenady. Smutny widok przedstawia zwłaszcza Warszawa: najpierw pojawiają się sterty betonu, śmieci. Potem prowizoryczne namiotowe knajpki nad wodą i kilka restauracyjek na zardzewiałych starych statkach rzecznych. Starówka ze swymi kolorowymi kamieniczkami odgradzona jest od rzeki ruchliwą i głošną sześciopasmówką. Nawet w Laosie w Luang Prabang potrafią docenić obecność rzeki w mieście. W Kuchingu na Borneo też jest promenada z knajpkami. Nie wspomnę już o Iquitos nad Amazonką, Bukit Lawang na Sumatrze i wszystkich chyba europejskich miastach położonych nad wodą. Nad Wisłą życie pojawia się dopiero na Ziemi Krzyżackiej. W Galicji i Kongresówce rzeka jest wrogiem, nikt nie docenia jej walorów estetycznych. Wisła w przeciwieństwie do Amazonki i innych podobnych dzikich rzek na Borneo, w Afryce, na Sumatrze jest pusta. Wsie są też odwrócone od rzeki. Brak na rzece ruchu ludzi. W Wiśle z drugiej strony nie ma widocznych śmieci, które kłują w oko w Afryce, Azji i w Ameryce Południowej. Nocleg na kotwicy blisko bezludnej zapewnia fantastyczny zachód słońca, plusk bobra i wydry, a o poranku śpiew milionów ptaków. Gdyby jeszcze tylko komary nie chciały mnie zjeść... Ostatnia dzika rzeka Europy pełna jest mistycyzmu i magii.

Rzeczny Blog Tomasza Majora DrogiWodne.pl

Fascynująca zmiana planów, czyli pomysł na przewodnik po Rzece Wiśle.

„Zimą 2015/2016, gdy kończyłem planować ekspedycję syberyjską śladami Ossendowskiego, zadzwonił do mnie Tomek Major i zaproponował napisanie przewodnika dla wodniaków o Wiśle. Kilka tygodni później, w barku nad Mekongiem przekonał mnie przy wyborze porcji sajonków do przełożenia niezwyklej wyprawy. Już w kwietniu 2016 roku zrzuciłem moją łódkę w okolicach Oświęcimia i popłynąłem powolutku, nie spiesząc się, ku Bałtykowi. Lato i jesień spędziłem na ponownym studiowaniu materiałów i literatury zgromadzonych przez ostatnie kilkadziesiąt lat mojej pracy naukowej. W grudniu 2016 roku przekazałem do składu niniejszą książkę o Wiśle.

Wyładowując kilka skrzyń zebranych przez siebie materiałów, Tomek Major nakreślił mi wyraźne i trudne do pogodzenia cele: przewodnik ma być praktycznym poradnikiem dla wodniaka podróżującego po Wiśle. Jednocześnie ma on być wielką Encyklopedią Królowej Polskich Rzek. Wodniak przemierzający Wisłę ma na nią patrzeć nie tylko moimi oczami, ale także oczami wielkich podróżników, którzy Wisłę przemierzali kilkadziesiąt lat temu.

(...)

Tomasz Major wraz ze swoim synem Brunem przepłynęli Wisłę wielokrotnie w latach 2008-2016 i na swoim blogu DrogiWodne.pl opisali rzekę oraz współczesne perypetie wodniaka, który płynie śladami średniowiecznych flisaków. Tomek udostępnił mi także swoje nigdzie niepublikowane zapiski z rejsów oraz pozwolił wykorzystać jako „bazę” sporządzony przez siebie kilka lat temu kilometraż Wisły.

Mam nadzieję, że przewodnik ten przez długi czas służyć będzie wielu pokoleniom współczesnych wodniaków, którzy przemierzają i odkrywają Wisłę kajakami, łodziami, statkami, żaglówkami, tratwami i innymi wehikułami wymyślonymi w XXI wieku.

Dla szczerów lądowych, którzy nie odważą się popłynąć Wisłą, niech Encyklopedia Królowej Polskich Rzek będzie zbiorem niezwykłych opowieści o najpiękniejszej, najbardziej tajemniczej i zaskakującej ostatniej wielkiej dzikiej rzece Europy. Mam nadzieję, że po lekturze tej książki, każdy jej czytelnik postanowi przeżyć wiślaną przygodę.”

kmdr Jan Maria Wilczopolski, fragmenty Wstępu

Książka komandora Jana Marii Wilczopolskiego jest więcej niż tylko Przewodnikiem po Królowej Polskich Rzek i jest więcej, niż tylko Encyklopedią zawierającą multum informacji oraz ciekawostek na temat Ostatniej Wielkiej Dzikiej Rzeki Europy. Doświadczony naukowiec, niezłomny podróżnik oraz wytrwały poszukiwacz skarbów i przygód opisuje kilometr po kilometrze rejs Wisłą. Zamieszcza przy tym ciekawe informacje n/t historii rzeki i żeglugi, opowiada niezwykle historie związane z Wisłą oraz pozwala zrozumieć kardynalne znaczenie Wisły w dawnych czasach, po chwili przenosząc czytelnika wprawną ręką w XXI wiek. Wodniak znajdzie w przewodniku wszystkie potrzebne i użyteczne informacje potrzebne podczas rejsu. Czytelnik otrzymuje multum informacji i ciekawostek oraz opowieści o Wiśle w dawnych czasach i dziś.

Ostatnia wielka dzika rzeka Europy

„Wisła zaskakuje. Na łachach żerują obok siebie: 40 kormoranów, 20 boćków i 30 czapli siwych. Gdy się do nich zbliżam, najpierw czaple dają dyla, potem drapieżne kormorany robią krag, a na koniec boćki w pośpiechu się oddalają. Idylla. Sceneria jak na Amazonce albo na Borneo. Dopiero gdy spojrzymy z bliska, dostrzeżemy, że roślinność inna, brak krokodyla na brzegu, na drzewkach i krzaczorach nie kicają proboscysy, a w wodzie zamiast piranii – karp wiślany.”

Rzeczny Blog Tomasza Majora DrogiWodne.pl

Rzeki na Borneo i w Papui, Amazonka, rzeka Gambia, Mekong, ... Rzeka Wisła

Jak dusza koczownika i nomada ciągnie do natury. Polskie Drogi Wodne w opisie Tomasza Majora.

Po wielu latach podróży do najdalszych miejsc na ziemi, po wielu eskapadach egzotycznymi rzekami na Borneo, w Afryce, na Półwyspie Indochińskim, w Ameryce Południowej, zostałem ojcem. Dalekie, długie i częste wyprawy byłyby nieuczciwym występkiem wobec małego chłopca, który codziennie chce czerpać, uczyć się i naśladować swojego tatę. Dusza koczownika i nomada ciągnie jednak do natury.

Gdzie w Polsce zaznać spokoju? - Na Orlej Perci korek. Na Mazurach wszędzie dyskoteki, motorówki, a w marinach żeglarskich królują pijani żeglarze, którzy niedawno kupili patenty po przyspieszonym kursie żeglowania. Kilka lat temu po sezonie zrzucilem mój ponton na jezioro Mamry w okolicach Węgorzewa i ruszyłem na południe.

Po kilku dniach dotarłem jeziorami, Piszą i Narwią w okolice Warszawy. Cóż to za rozkoszny rejs: samotny nocleg na bezludnej wyspie, obcowanie z bobrami, spektakularna wędrówka bydła przez bród na Narwi. I to wszystko okraszone bujną, soczystą zielenią. O świecie tajemnicze mgły spowijające czystą rzekę. Kompletny brak turystów i zepsutej cywilizacji z restauracjami, natarczywą reklamą i hałasem. Spokój.

Zorganizowałem dla przyjaciół wieczór fotografii. Rzuciłem na stół kilkanaście zdjęć z różnych egzotycznych rzek świata. Były foty z górnej i środkowej części Mekongu oraz jej delty, z Kinabatangan na Borneo, z Nilu górnego i środkowego, z Amazonki i jej dorzecza, z potężnej afrykańskiej rzeki Gambia. Były też zdjęcia zrobione nad Narwią. Wszystkie robione z pewnej odległości, pokazywały scenerię, zwierzęta z oddali, ale bez szczegółów. Nikt nie odnalazł naszych polskich krajobrazów rzecznych. - Bo nie są inne od tych z tropików! Bo są równie dzikie i piękne! Bo zieleni jest nie mniej soczysta od tej w Papui, czy na Borneo. I najważniejsze: w polskich rzekach nie ma śmieci, nie ma plastikowych butelek, których pełno w rzekach egzotycznych. Zamiast kapibary bóbr wygląda ciekawie na rzekę. Zamiast kobry padalec lub zaskroniec czasem przetnie nasz szlak. Moskity u nas większe i bardziej natarczywe, choć nie roznoszą malarii i dengue.

Przewodnik „Drogi Wodne w Polsce” opisuje najważniejsze drogi wodne w Polsce. Każdy z opisanych odcinków autor przeplął osobiście przynajmniej jeden raz żaglówką, kajakiem, łodzią lub pontonem zaopatrzoną w niewielki silnik zaburtowy. Na wiele opisanych tras autor wraca regularnie.

Dlaczego nie kajakiem? - Polska obfituje we wspaniałe rzeki, które warto pokonać kajakiem - wspomnę tylko o tych najbardziej znanych: Krutyni, Czarnej Hańczy, Brdzie. Są to rzeki stosunkowo krótkie, wąskie. Przedostanie się na drugi brzeg Węgorapy to dwa ruchy wiosłem. Przebrnięcie w poprzek Wisły to w niektórych miejscach półgodzinna walka z prądem, mieliznami i odlegościami. Niemalże każda z dróg wodnych opisanych w przewodniku obok pięknych i urokliwych odcinków ma także swe monotonne kawałki: warto je przebyć szybko, by móc poświęcić czas na eksplorowanie niezbadanych przez nikogo tajemniczych uroczysk, zakoli, starorzeczy.

Przewodnik zawiera schemat drogi wodnej, opis ogólny i dokładny kilometrów każdego odcinka, omówienie najważniejszych i najciekawszych miejsc na szlaku, a także inne praktyczne i przydatne informacje. Uzupełnieniem przewodnika jest autorska mapa dróg wodnych. Książka jest napisana z myślą o tych wszystkich wodniakach, którzy cenią sobie spokój i uwielbiają zieleni oraz ciszę nieskażone niczym i nikim.

Tomasz Major www.TomaszMajor.com

